ECLI:LV:RIRT:2018:0413.C33659417.4.S

Lieta Nr.C33656417
Lietas arhīva Nr. C-2981-18/30

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2018.gada 13.aprīlī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese D.Liepiņa
izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA "Jūrmalas siltums" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 21.novembrī tiesā saņemta prasītājas SIA "Jūrmalas siltums" vienkāršotās procedūras prasība par parāda piedziņu pret atbildētāju /pers. A/. Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar 2009.gada 1.jūnija mantojuma apliecību atbildētājam pieder dzīvokļa īpašums /adrese/. Atbildētāja īpašumtiesības nostiprinātas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/. Saskaņā ar 2004.gada 1.oktobra siltumenerģijas piegādes līgumu, kas noslēgts starp SIA "Jūrmalas namsaimnieks" un prasītāju, prasītāja piegādā siltumenerģiju līdz SIA "Jūrmalas namsaimnieks" apsaimniekošanā esošo dzīvojamo māju, tai skaitā dzīvojamās mājas /adrese/, piederības robežai. Prasītāja savas saistības ir pildījusi godprātīgi un ir sniegusi atbildētājam pakalpojumus. Neskatoties uz minēto, atbildētājs laika posmā no 2007.gada 1.decembra līdz 2017.gada 31.augustam maksājumus prasītājai ir veicis neregulāri un nepietiekamā apmērā. Pēdējais maksājums veikts 2017.gada augustā 0,43 *euro*. Atbildētājs nav apstrīdējis prasītājas sagatavotos rēķinus, tādējādi apliecinot, ka neiebilst rēķinos norādītajām maksām. Ņemot vērā minēto, atbildētāja pamatparāds prasītājai ir 1930,03 *euro*. Papildus pamatparādam prasītāja ir aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2007.gada 1.decembra līdz 2017.gada 31.augustam 993,94 *euro* apmērā. 2011.gada 26.jūlijā, 2011.gada 24.oktobrī, 2016.gada 26.augustā prasītāja ir izsniegusi atbildētājam brīdinājumus par parāda samaksu, taču līdz prasības pieteikuma sagatavošanai atbildētājs parādu nav samaksājis. Ar Rīgas rajona tiesa Zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2017.gada 4.jūnija lēmumu prasītājas pieteikums par atbildētāja maksājuma saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā atstāts bez izskatīšanas, jo brīdinājuma izsniegšana atbildētājam nav bijusi iespējama. Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1425., 1428., 1512., 1587., 1652., 1753., 1754., 1756., 1757., 1759., 1760., 1765.pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, Civilprocesa likuma 5., 26., 44., 75., 127., 128., 129., 130., 195., 406.^{8}pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja parādu 2923,97 *euro*, kas sastāv no pamatparāda 1930,03 *euro* un likumiskajiem procentiem 993,94 *euro*, piedzīt samaksāto valsts nodevu 351,70 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro*, samaksātos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 877,19 *euro*, kā arī noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus. Prasībā norādīts, ka pirms prasības celšanas prasītāja nav izmantojusi mediāciju strīda risināšanai, kā arī turpmāk nevēlas to izmantot, kā arī prasītāja norāda, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem, 2017.gada 29.decembrī uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietu tiesa nosūtījusi prasības pieteikumu ar lūgumu 30 dienu laikā no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas iesniegt tiesā rakstveida paskaidrojumus.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus vai iebildumus lietā nav iesniedzis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu, *tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses (..). Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē (..).*

Savukārt Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 3.punkts noteic - *ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā (..), uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.*

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otro daļu, *tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi (..) un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu (..).*

Ievērojot minēto, ir pamats uzskatam, ka par tiesvedību atbildētājam ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā. Turklāt atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrās daļas noteikumiem, paskaidrojumu neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, pamatojoties uz lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, *ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.^{26} pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim (..).*

Atbilstoši minētajiem noteikumiem, 2018.gada 30.janvārī pusēm nosūtīti paziņojumi par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, vienlaikus norādot sprieduma noraksta pieejamības datumu.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi prasības pieteikumu un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{18} panta pirmo daļu, *vienkāršotās procedūras lietas (..) tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus.*

Saskaņā ar lietā esošo zemesgrāmatas informāciju par īpašumu (lietas 12.-13.lapa), redzams, ka īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – dzīvokli /adrese/, laika posmā no 2004.gada 18.jūnija līdz 2009.gada 1.jūnijam bija reģistrētas /pers. B/, savukārt no 2009.gada 1.jūnija tās reģistrētas

atbildētājam /pers. A/, pamatojoties uz 2009.gada 1.jūnija Mantojuma apliecību.

No lietā esošā 2004.gada 1.oktobra Siltumenerģijas piegādes līguma Nr.321 izriet, ka siltumenerģiju līdz objektam /adrese/, piegādā prasītāja (lietas 20.-26.lapa).

Civillikuma 1402.pants noteic, ka *saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma*.

Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta ceturtajā daļā noteikts, ka *dzīvokļa īpašnieks norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu* (likuma redakcija, kas bija spēkā līdz 01.01.2011).

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 2. un 3.punktu, *dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana)*.

Savukārt saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, *dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā*.

No minētā normatīvā regulējuma izriet attiecīgā nekustamā īpašuma īpašnieka pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, savukārt prasītājai ir tiesības prasīt apsaimniekošanas maksu un maksu par sniegtajiem pakalpojumiem. Attiecīga līguma neesamība nedod pamatu pakalpojumu saņēmējam neveikt šo pakalpojumu apmaksu, jo šāds pienākums ir noteikts ar likumu.

Lietā ir nodibināts, ka atbildētājs īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – dzīvokli /adrese/ ieguvis, pamatojoties uz 2009.gada 1.jūnija mantojuma apliecību (par tiesībām uz mantojumu pēc likuma), ko apstiprina ieraksts Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/(lietas 12.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 382.pantu, *mantojums ir kopība, kurā ietilpst visa kustamā un nekustamā manta, kā arī citiem atdodamās tiesības un saistības, kas mirušam vai par mirušu izsludinātam piederējušas viņa patiesās vai tiesiski pieņemamās nāves laikā. Šajā ziņā mirušo vai par mirušu izsludināto sauc par mantojuma atstājēju*.

Saskaņā ar Civillikuma 389.pantu, *aicinājums mantot iestājas mantojumam atklājoties (..)*.

Civillikuma 655.pantā noteikts, ka *mantojums atklājas ar mantojuma atstājēja nāvi (..)*.

Ja mantinieks mantojumu pieņem, mantojums pāriet viņa īpašumā jau ar mantojuma atstājēja nāvi. Mantojuma pieņemšanai ir atpakaļejošs spēks uz mantojuma atklāšanās momentu: pieņemtais mantojums tiek atzīts par mantiniekiem piederošu no mantojuma atklāšanās laika (*skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 29.februāra spriedums lietā Nr.SKC-0048/16*).

Civillikuma 701.pants noteic, ka *ar mantojuma pieņemšanu un iegūšanu visas mantojuma atstājēja tiesības un saistības, ciktāl tās neizbeidzas ar viņa personu, pāriet uz mantinieku*.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 781.pantu, *kad aicinātais mantojumu jau pieņēmis, viņš to vairs nevar atraidīt (..)*.

No minētā secināms, ka uz atbildētāju /pers. A/ kā /pers. B/ mantinieku ir pārgājušas /pers. B/ tiesības un saistības, tajā skaitā tās, kas izriet no /pers. B/ kā nekustamā īpašuma /adrese/, īpašnieces saistībām pret prasītāju.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība*.

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, *pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.*

No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja savas saistības ir izpildījusi un ir nodrošinājusi atbildētājam siltumenerģijas pakalpojumus, savukārt atbildētājs samaksu par saņemtajiem pakalpojumiem laika periodā no 2007.gada 1.decembra līdz 2017.gada 31.augustam nav veicis pienācīgā kārtā. Minētos faktus atbildētājs nav apstrīdējis un tiesai nav pamata tos apšaubīt, jo tos apliecina lietā esošie norēķinu pārskati (lietas 34.-38.lapa), ar kuriem apstiprinās, ka laika posmā no 2007.gada 1.decembra līdz 2017.gada 31.augustam maksājumi par siltumenerģijas pakalpojumiem objektā /adrese/ veikti neregulāri un nepietiekamā apmērā. Ņemot vērā minēto, objektā ir izveidojies parāds 2923,97 *euro* apmērā, kas sastāv no pamatparāda 1930,03 *euro* un kavējuma naudas 993,94 *euro*.

No lietas materiāliem redzams, ka 2017.gada 31.augustā prasītāja izrakstījusi atbildētājam rēķinu par kopējo summu 2923,97 *euro* (lietas 17.lapa), kurā iekļauts parāds un kavējuma nauda.

Lietā konstatēts, ka prasītāja vairākkārt rakstveidā brīdinājusi atbildētāju par parādu, 2011.gada 26.jūlijā, 2011.gada 24.oktobrī, 2016.gada 26.augustā nosūtot atbildētājam brīdinājumus (lietas 14.-16.lapa).

No prasības pieteikuma izriet, ka arī pēc brīdinājumu nosūtīšanas parāds nav samaksāts. Pierādījumi par pretējo lietā nav iesniegti.

Lietā konstatēts, ka atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās tiesības, proti, nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību vai apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, tajā skaitā nav apstrīdējis arī parāda apmēru, no kā secināms, ka viņam nav pamatotu iebildumu pret prasību. Tāpat arī atbildētājs nav iesniedzis tiesā pierādījumus parāda samaksai, taču saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka ir pierādīta saistību neizpilde no atbildētāja puses un no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams pamatparāds par laiku no 2007.gada 1.decembra līdz 2017.gada 31.augustam 1930,03 *euro* apmērā.

Bez tam prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2007.gada 1.decembra līdz 2017.gada 31.augustam 993,94 euro apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu, *ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.*

Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, *ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.*

Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, *gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.*

Ņemot vērā, ka lietā ir pierādīts apstāklis, ka nav veikta samaksu par saņemto siltumenerģiju pilnā apmērā, kā arī ievērojot to, ka pienākumu maksāt procentus un prasītājas norādīto procentu apmēru atbildētājs nav apstrīdējis, tiesa atzīst par pierādītu atbildētāja pienākumu maksāt nokavējuma procentus prasītājas norādītajā apmērā.

Bez tam, prasītāja lūdz atzīt tiesības saņemt likumiskos procentus no piespriestās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, *taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda (..) prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru*.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, tiesa atzīst prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus 6% apmērā

gadā no galvenā parāda summas 1930,03 *euro,* līdz sprieduma izpildes dienai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, kur noteikts, ka *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus (..)*, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva 351,70 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro*.

Prasītājas pilnvarotā pārstāve pieteikusi lūgumu piedzīt no atbildētāja ar lietas vešanu saistītos izdevumus, proti izdevumus advokāta palīdzības samaksai 877,19 *euro* apmērā. Pamatojot minēto lūgumu, tiesā ir iesniegts zvērinātas advokātes Lindas Zaušas orderis, kas apliecina uzdevumu advokātei sniegt juridisko palīdzību prasītājai, kā arī 2017.gada 31.jūlija rēķins Nr.31 ar pielikumu un maksājuma apstiprinājums (lietas 39.-42.lapa).

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas pirmais punkts noteic apmēru, kādā atlīdzināmi ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai. Savukārt Civilprocesa likuma 44.panta piektā daļa paredz, ka *tiesa var noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, it īpaši — lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā un tiesu instanci, kurā prasība tiek izskatīta.*

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā ir nosakāms mazāks apmērs atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai, jo civillieta nav sarežģīta, tajā lūgts piedzīt parādu, lieta nav apjomīga, tā izskatīta rakstveida procesā pirmās instances tiesā, atbildētājs iebildumus par prasību nav cēlis, kā arī nav cēlis pretprasību.

Tiesas ieskatā, prasītājas pārstāves pieprasītie atlīdzināmie izdevumi par advokāta palīdzību 877,19 *euro* apmērā nav taisnīgi un samērīgi, ņemot vērā lietas sarežģītību un apjomīgumu, tādējādi rīcība, lūdzot piedzīt izdevumus norādītajā apmērā, neatbilst Civillikuma 1.pantā nostiprinātajam labas ticības principam, saskaņā ar kuru, ne tikai pienākumi pildāmi, bet arī tiesības izlietojamas pēc labas ticības.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā atlīdzināmie izdevumi par advokāta palīdzību, ievērojot taisnīguma un samērīguma principus, ir samazināmi, atzīstot, ka atbildētājam ir pienākums samaksāt atlīdzināmos izdevumus par advokāta palīdzību 50,00 *euro* apmērā. Šādā apmērā prasījums par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu ir apmierināms, bet pārējā daļā, proti 827,19 *euro* apmērā, tas ir noraidāms kā netaisnīgs un nesamērīgs.

Tiesa uzskata, ka tādējādi lietā tiek atrasts patiess un taisnīgs lietas risinājums. Taisnīguma princips ietverts Latvijas Republikas Satversmes 1.pantā. Satversmes tiesa 2003.gada 4.februāra spriedumā lietā Nr.2002-06-01 ir norādījusi, ka tiesas spriešanas uzdevums ir atrast patiesu un taisnīgu lietas risinājumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 93.panta pirmo daļu, 96.panta piekto daļu, 97., 190., 193., 195., 204.[1], 250.[25], 440.[2] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Jūrmalas siltums", reģ. Nr.42803008058 (bankas konts naudas līdzekļu iemaksai: AS "SEB banka", SWIFT kods UNLALV2X, konta Nr.LV59UNLA0010000206401), pamatparādu 1930,03 *euro* par laika periodu no 2007.gada 1.decembra līdz 2017.gada 31.augustam, likumiskos procentus 993,94 *euro* par laika periodu no 2007.gada 1.decembra līdz 2017.gada 31.augustam, kā arī tiesas izdevumus lietā – valsts nodevu 351,70 e*uro,* ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro* un izdevumus advokāta palīdzības samaksai 50,00 *euro*, **kopā – 3328,97 *euro*** (trīs tūkstoši trīs simti divdesmit astoņi *euro*, 97 centi).

Atzīt SIA "Jūrmalas siltums" tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos procentus 6% gadā no pamatparāda 1930,03 *euro* par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildes dienai.

Noraidīt prasību daļā par izdevumu piedziņu advokāta palīdzības samaksai 827,19 *euro* apmērā.

Noteikt atbildētājam tiesības 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas spriedumu izpildīt labprātīgi.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ D.Liepiņa